

надъ балкона. Стопанитѣ на чифлика, които обичали птичкитѣ, запазили гнѣздото отъ разрушаване. Осемнадесетъ години птичкитѣ идвали редовно всѣка пролѣтъ, почиствали старото гнѣздо, женската снасяла въ него по две яйчица и излюпвала пиленца. Когато малкитѣ се излюпвали, майката полагала голѣми грижи за тѣхъ. Презъ това време бащата никакъ не се интересувалъ отъ тѣхъ и отивалъ да се забавлява съ игри заедно съ други мжжки колибри. Майката хранила редовно малкитѣ. Всѣки двадесетъ минути тя се връщала съ намѣрената храна, чуквала съ човката си това птиченце, на което било редъ да яде, и му давала храната. Така тя прекарвала отъ рани зори до късна вечеръ.

Малкитѣ бързо порастнали и скоро гнѣздото станало тѣсно за тѣхъ. За да не паднатъ тия немирни малчугани, тя измислила една хитростъ. Намѣрила лико и ги вързала — тѣй както биватъ връзвани въ своитѣ колички нашитѣ немирни годиначета. Майката-птичка връзвала крачето на птичето, а свободния край на ликото заплитала въ стената на гнѣздото. Тя правила така изкусно халката, че държала много здраво, безъ да стѣга крачето на птичето. Всѣки день птичката развързвала крачето на малкото и после го привръзвала за другото краче, за да не се навехне. Малкитѣ стояли завързани, докато порастнатъ. Когато укрепнали и станали голѣми, майката ги отвързала и пустнала да летятъ по широкия Божи свѣтъ.
